

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 7 - 1961

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Utdrag av Ekspertklubben:

Syd har:

♠ D 8 7 5 ♥ E 8 4 ♦ E D 5 ♣ E D 4

Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

I dette nr. bl.a.

Dobbeltseier til England

Bedre meldinger

Spilleprøver

Ny Vienna

*Danmark og Norge vant
den nordiske serien*

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Det ser ut til å være omtrent umulig å komme inn i et lokale hvor det arrangeres en større turnering, uten omgående å møte en bekjent som forteller at så mange dårlige spill som han har sett denne gangen, skal man lete lenge etter å finne maken til. Det er i det hele tatt ikke måte på den flengende kritikken de stakkars spillere blir utsatt for, skulle man tro tilskuerne, er det ufattelig at nettopp disse spillerne er nådd så langt innen den edle sporten ved det grønne bordet.

Nå, i en del av tilfellene har kritikerne selvfølgelig rett. Det er nå engang litt annet å spille i en sydende heksegryte av tilskuere og svært avgjørende kamper, enn en fredelig Howell- eller serieturnering i klubben. Men i en rekke tilfelle er det imidlertid spørsmål om valg, et valg som tilskuerne ikke bedømmer riktig fordi de ser flere hender.

Også i det siste europamesterskapet har det vært en rekke slike spill, og i enkelte tilfelle har ikke pressen sett lenger heller. Her er et slikt spill, hentet fra oppgjøret mellom Sverige og Egypt i den åpne klassen:

♠ —	♠ D 7 3 2	♠ E kn 10 9 6 5									
♥ E 8 7 5 4	♥ D kn 10 9	♥ 3									
♦ E D kn 9	♦ 5 2	♦ 10 8 6 4 3									
♣ kn 8 7 3	♣ 5 4 2	♣ 10									
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ K 8 4										
	♥ K 6 2										
	♦ K 7										
	♣ E K D 9 6										

Det egyptiske Øst-Vest-paret spilt to spar og fikk åtte stikk, mens det svenske paret havnet i fem ruter og fikk kontrakten. Ved det siste bordet spilte Nord ut kløver, og Syd stakk. Han skiftet til ruter syv, som fikk løpe til Østs nier. Deretter fulgte sparstjeling, ruter ess, hjerter ess og hjerterstjeling, ny sparstjeling, kløverstjeling, spar ess og en spar til, som Nord fikk for damen.

Men så var det slutt, Øst hadde bare spar igjen, pluss en trumf til å komme inn på.

Kritikerne forstår ikke hvor det egyptiske Øst—Vestparet var hen når det bare meldte to spar. Ethvert noenlunde godt par må da havne i fem ruter, og så videre. Det skulle imidlertid vært morsomt å ha hørt kritikken hvis Syd hadde spilt noe annet enn ruter tilbake, for da kan spillet nemlig ikke vinnes!

Den kontrakten som blir rost slik opp i skyene, er avhengig av at ruterne sitter 2-2 med kongen hos Syd, og dessuten at Syd finner det eneste gale tilbakespillet i det andre sticket. Hvis kritikken hadde rammet den egyptiske Syd, ville det kanskje vært på sin plass, men kritikken av lagets Øst-Vest-par er temmelig forhastet. To spar gir pluss 120, mens tre ruter med fire trekk gir pluss 130, altså uavgjort spill. Og en bet i fem ruter gir en sving på 240 poeng til Egypt.

Her er et annet spill, denne gangen fra Tyskland — England:

♠ D 4 2	♠ 7 3	♠ K kn 9 8									
♥ D 10 8 7 6 5	♥ K 9 4 3 2	♥ —									
♦ D 8 6	♦ kn 9	♦ 10 7 5 3									
♣ kn	♣ E D 9 4	♣ 10 7 6 3 2									
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ E 10 6 5										
	♥ E kn										
	♦ E K 4 2										
	♣ K 8 5										

Engelskmennene kom i tre grand som Nord-Syd og fikk ti stikk, mens tyskerne meldte slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♦	pass
2 ♥	pass	4 ♣	pass
5 ♣	pass	6 ♥	pass
pass	pass		

Fordelingen var jo ikke akkurat pen, og

Forts. side 4.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 7

November 1961

32. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Dobbeltseier til England i EM

Danmark turneringens store overraskelse

Årets europamesterskap i bridge ble avviklet i månedsskiftet september/oktober i Torquay i England. De engelske lagene vant klart i begge klasser, og særlig i den åpne klassen dominerte laget stort. For å gi et bilde av den engelske overlegenheten vil vi nevne at flere aviser allerede da halvparten av turneringen var over, kalkulerte med et sikkert engelsk mesterskap og skrev at det heretter bare ble spørsmål om hvem som ble nummer to. Det engelske laget holdt stilen helt til siste runde, men da ble det stort tap mot Norge. Nå må det imidlertid i all rettferdighets navn nevnes at engelskmennene på dette tidspunktet var sikre mestre — de kunne gjerne tape 100—0 uten at noen kunne ta fra dem titelen — og vi vet fra før, både i bridge og annen konkurransesport, at man i en slik situasjon ikke er innstillet på å yte sitt beste. Jeg tør ikke si om det norske laget hadde klart å vinne hvis engelskmennene fortsatt hadde kjempet om titelen, men i alle tilfelle var det jo morsomt å slå vinnerne.

Det franske laget — vinner av den eneste bridgeolympiaden som noen gang er arrangert — havnet til slutt på annenplassen. Starten var ikke så fin, men laget arbeidet seg oppover etter hvert.

Det danske laget kom på tredjeplassen etter lenge å ha ligget som nummer to, og var turneringens store overraskelse. Vi har alltid betraktet de danske herrene som outsiders i bridgeverdenen, spillere som har kunnet lage det helt gode i enkelte spill, for så i neste spill å falle sørgelig sammen. Vi fant ingen ting av dette i det nye danske laget, og deres kamp i teten er all ære verdt. Danskene har faktisk i øyeblikket overtatt

stillingen som ledende bridgenasjon i Norden — det kan ikke bestrides etter deres seier i det nordiske treårs-oppgjøret og tredjeplassen i EM.

Italia ble nummer fire, en overraskende svak plassering fra den kanten. Vi har på følelsen at «Det blå laget» ikke er det samme som tidligere — noe slikt ble jo også vist under bridgeolympiaden i fjor, selv om resultatene i det følgende verdensmesterskapet var all ære verdt. Den samme susen som tidligere er det ikke.

Det norske laget besatte en hederlig femteplass, og det synes vi var morsomt, spesielt etter den harde kritikken som var rettet mot uttagningen. Vi har nok sett og hørt murring tidligere over uttagningen — i hvilken sport skjer ikke det — men så krasse angrep som i år har vi sjelden sett. Derfor var det morsomt både at sluttresultatet ble så bra, og dessuten at laget klarte å innkassere seier over England, som besatte førsteplassen i turneringen.

Det svenske laget kom så langt tilbake som på åttende plassen. Vi vil nødig begynne å belære våre svenske venner, men spørsmålet er om de ikke på den andre siden av Kjølen er inne i en blindgate for øyeblikket. Det har ikke vært den samme susen over svenske lag i de siste årene som det var omkring 1950, da de stadig var med i den absolutte tetklassen. Det er vanskelig å si noe om grunnen, men vi har en sterk mistanke om at det er de kompliserte og kunstige meldingene i Efos som har en stor del av skylden. La oss sammenligne med danskene. Før var det det kunstige One-over-One som dominerte, og med dårlige resultater. Nå spiller danskene mer

naturlig, og ligger i teten i skandinavisk bridge.

Det er for øvrig en ting til å merke seg med det engelske laget. Det har i alle de siste årene vært temmelig nær titelen, uten at det har kunnet gjenta den store suksessen fra tiden omkring 1950. I alle disse årene har Reese og Schapiro vært regnet som det dominerende engelske paret, ja de har til og med vært lansert som verdens sterkeste par. Ikke desto mindre var dette paret ikke med i år da England dominerte så fullstendig. Vi tør ikke trekke noen konklusjoner, men nevner det som et interessant faktum.

Avgjørelsen falt temmelig tidlig i den åpne klassen, men i dameklassen var det kamp til siste øyeblikk. Før siste runde var det klart at England eller Sverige ville vinne, og av disse lagene hadde det engelske størst sjanser. Det vant også klart over Eire i sin siste kamp, og da hjalp det ikke at det svenske laget vant like klart over Tyskland.

Våre damer kom på syvendeplassen i den harde konkurransen. Laget lå relativt svakt under hele turneringen, og havnet nok et hakk lavere enn vi hadde håpet. Men på den andre siden ble det middels i sluttpoeng, og det får man jo være fornøyet med.

Resultatene ble:

Åpen klasse:

1. England	87
2. Frankrike	82
3. Danmark	78
4. Italia	71
5. Norge	70
6. Sveits	68
7. Island	67
8. Sverige	60
9. Egypt	49
10. Nederland	47
11. Tyskland	47
12. Eire	45
13. Spania	42
14. Libanon	31
15. Finland	26

Dameklassen:

1. England	63
2. Sverige	60
3. Eire	50
4. Frankrike	43
5. Egypt	37
6. Belgia	36
7. Norge	36
8. Tyskland	35
9. Nederland	30
10. Finland	28
11. Island	14

Beregningsmåten var litt annerledes enn tidligere. Det ble blant annet skjeldnet mellom graden av seier, idet det ble utdelt 6 vinnerpoeng for hver kamp. Disse kunne fordeles 6—0 for klar seier, eller fra 5—1 til 3—3 for ikke helt avgjorte kamper. Som vanlig under EM var det enkelte lag som trakk seg i siste øyeblikk, og som følge derav ble det flere frirunder i den åpne klassen, hvor det var hele 17 runder med 15 deltagende lag. Da man fikk 6 poeng for hver frirunde (for å holde tabellen jevn) vil det si at middelscore i den åpne klassen var 3×14 pluss $6 \times 3 = 60$ poeng. I dameklassen var det bare en frirunde for hvert lag, slik at middels ble 36 poeng.

Det norske laget i den åpne klassen besto av Høle — Strøm fra Stavanger og Jens Magnussen — Leif Nilsen, Rannik Halle — Bjørn Larsen fra Oslo. I dameklassen var vårt lag bestående av fru Randi Herseth, frk. Reidun Dillerud, fru Sigrid Huun, fru Dagmar Bendixen og fru Aslaug Ramn Johansen.

Siden sist

Forts. fra side 2

Nord gikk fire betet. En norsk avis behandlet spillet, og hadde som overskrift: «Skandalespill i Bridgerama».

Vel, jeg skal innrømme at seks hjerter er en hard kontrakt, og med den hånden Nord har, er det små sjanser for å få kontrakten hjem selv om hjerterne sitter langt pynteligere. Men Syd skal også høres med at det ikke er svært mye som skal rettes på Nord's hånd, for sjansen er der. Selvfølgelig fremdeles med forbehold for 6-0-fordelingen i hjerter, den kan jo ingen vite noe om. Men hva sier De om følgende hender:

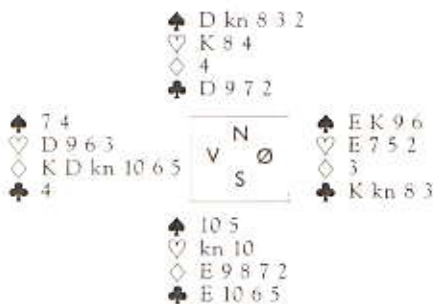
Hvis hjerterfargen ikke sitter verre enn 4-2, er elleve stikk klare i rene toppstikk, og rike muligheter til det tolvte. Kommer ikke spar ut, kan spilleren gi fra seg et kløverstikk og først undersøke om denne fargen sitter rundt, og etterpå få i stand en skvis med muligheter til trusler i tre farger. Kommer spar ut, er det ikke lenger mulig å få gitt fra seg kløverstikk, men spilleren kan fremdeles gi fra seg et sparstikk og spille på skvis.

Noe slikt var det vel Syd ventet seg. At det var hardt, og at sjansen til å finne Nord med nettopp en slik fordeling som gjør slemmen mulig, er tvilsom. På den andre siden skal man heller ikke se bort fra at taktiske interesser kan ha spilt inn. Syd spilte mot turneringens beste lag, og tenkte kanskje at sjansen til å vinne lå i å score poeng nettopp i slike tvilsomme spill.

Det er så mange hensyn som spiller inn i en slik lagkamp. Hadde Syd vært heldig med slemmeldingen sin, ville han kanskje ha vunnet heder og ære, mens han nå ble sablet sonder og sammen i kritikken.

Det har imidlertid også vært spill av andre typer under europamesterskapet, og her er ett hvor trumfekko ble en dyr historie:

Spillet er fra kampen mellom Norge og Spania. Det spanske Øst-Vest-paret var havnet i fire hjerter, og Syd startet med spar ti. Ruter ess og en ruter til som Nord stjeler med hjerter åtte, gir sikker bet, men det er jo ikke så lett å se for Syd.

Øst tok første stikket, tok for hjerter ess, og fortsatte med liten hjerter til damen. Nord fikk for kongen. Dermed var alle de fem høyeste hjerterne borte i to stikk. Nord fortsatte med ruter og Syd fikk esset. Han fortsatte med ruter, men nå hadde Nord dessverre lagt hjerter åtte i den første trumfrunden, for å markere tre kort i fargen. Han hadde bare fireren igjen, og det var ingen ting mot Østs syver.

Det er ikke lett å bebreide Nord, han fulgte de reglene som vel 99 prosent av spillerne gjør, og man skal se uhyre langt for å finne ut at reglene skal brytes nettopp denne gangen. Dessuten skal man ha makker med på notene, han skal forstå at Nord har tre hjerter selv om han markerer et jevnt antall, som etter Østs melding å dømme bare kan bety to.

En sak for seg er at spanierne heller ikke fant beten. Her kom hjerter knekt ut, og damen, kongen og esset gikk i det samme stikket. Øst fortsatte med ruter, Syd stakk og skiftet til spar ti. Han fikk imidlertid enda en sjanse, idet han i neste stikk ble satt inn på hjerter ti. Men heller ikke denne gangen fant han at det var noen fordel å spille en ruter til.

Her er et pussig spill fra damekampen mellom Egypt og Frankrike:

Det franske dameparet kom i fire hjerter etter følgende meldinger:

To spar er vel «den fjerde fargen», en form for kravmelding som enkelte har lagt seg til. Egypterne fant fram til seks kløver etter Acot:

Vest	Øst
1 ♣	2 gr.
3 ♦	3 ♥
4 ♥	6 ♣
pass	

Pent meldt. Øst forstår at makker har fordelingen 1-3-4-5, og det er jo nettopp dette med idealtilpasningen jeg har hamret inn så mange ganger i artikler om «Bedre meldinger». Det pussige er imidlertid faktisk at den franske Øst hadde større sjanser til å se sekseren, fordi hun hadde fått kraftigere meldinger fra sin makker. Tre ruter fra Vest i annen runde er jo ikke så særlig sterk etter Østs to grand, mens derimot den franske Vest meldte reverse etter en hjerter og etterpå prefererte hjerter med et hopp. Også den franske Øst kunne ha lest seg til idealtilpasningen, og hun visste dessuten om større styrke hos Vest.

Leif Nielsen og Jens Magnussen fant lett fram til syv spar i dette spillet:

♠ E 10 4 3		♠ K D 9 7 5
♥ E D kn 3		♥ K 6
♦ kn 5		♦ E 9 7 6
♣ E K 5		♣ D kn

Meldingene gikk:

Vest	Øst
—	1 ♠
4 ♥	5 ♦
5 gr.	7 ♣

Fire hjerter er spørremelding, og svaret viser første kontroll i ruter og annen kontroll i hjerter. Svaret på den neste meldingen, fem grand, viser to topphonnører i trumf.

For så vidt er saken klar. Men det må være tillatt en gammel motstander av spørremeldinger å peke på at det var heldig, idet Vest når han spør med fire hjerter, ikke aner noe annet om makkers hånd enn at han har åpning. Gi Øst:

♠ K D 9 7 5 ♥ 7 6 ♦ E K D 7 6 ♣ 4

eller for eksempel:

♠ K D 9 7 5 ♥ 7 ♦ E K 8 ♣ 9 5 4 2

Den første av disse hendene gir en sikker syver så sant ikke sparene sitter 4-0 eller ruterne 5-1, men det blir negativt svar på spørremeldingen i hjerter. Den andre hånden derimot gir positivt svar på alt, men

Øst er nødt til å finne en meget pen fordeling for å ha noen sjanse. Men hvorfor kritisere, det var det systemet spillerne hadde avtalt, og det gikk bra.

♠ 8 4		♠ D kn 10 5
♥ K 8 7 5 3		♥ E
♦ kn 8 7		♦ E K D 10 6 4
♣ K 4 2		♣ D 5

	N		♠ K 9 7 3
	V	Ø	♥ 9 4 2
	S		♦ 9 5 3
			♣ 10 6 3

♠ E 6 2
♥ D kn 10 6
♦ 2
♣ E kn 9 8 7

Hoie — Strøm kom til seks grand, slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♣	pass
4 ♠	pass	4 gr.	pass
5 ♥	pass	6 ♦	pass
6 ♠	pass	6 gr.	pass
pass	pass		

Spør ikke hvorfor Strøm i Syd meldte en spar, kanskje han hadde puttet en kløver blant sparene og først oppdaget det etterpå. Ruter åtte kom ut, og Strøm stakk og trakk spar fra bordet. Øst dekket andre gangen, Syd tok esset og spilte bordet inn på spar igjen. Så kom ruterne, og da de holdt, var alt herlighet og glede selv om Vest måtte få for kløverkongen til slutt.

Hardt meldt, men det satt jo pent, og derfor er alt i orden sett fra kritikernes side.

Til slutt skal vi ta med et pent motspill i kampen mellom Norge og Frankrike:

♠ E D 6		♠ 9 2
♥ 7 5 2		♥ kn
♦ K D 6 4		♦ kn 9 7 2
♣ 4 3 2		♣ E D kn 10 8 7

♠ K 10 7 3			
♥ K 9 6 3			
♦ E 10 8			
♣ K 9			

	N		
	V	Ø	
	S		

♠ kn 8 5 4
♥ E D 10 8 4
♦ 5 3
♣ 6 5

Hvor nordmennene satt Øst-Vest ble resultatet tre kløver med ni stikk. Franskmennene kom imidlertid opp i tre grand med Vest som spiller, og Nord startet med hjerter. Syd tok damen, og Vest fikk

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den 29. artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en artikkel i praktisk talt hvert nummer.

Jeg begynte forrige gangen med meldinger i parturnering, og pekte på det spesielle fenomen at man kan ta sjanser som vil være vanvittige i lagkamp¹⁾, fordi man aldri

¹⁾ Jeg bruker i denne artikkelen uttrykket «lagkamp» for å dekke både lagkamp og robber, hvor det jo er den samme taktiske fremgangsmåten.

kan få et dårligere resultat enn en bunn. I dag skal vi se litt på situasjoner hvor åpningsmeldingene er annerledes.

Hovedregelen er den samme som i lagkamp. Men det finnes en del unntagelser. Hvis et spill blir passet ut, vil som regel begge partene ha en lav delkontrakt i kortene i hver sine farger. Det er kanskje bare

for kongen. Deretter kom seks ganger kløver, og stillingen var:

♠ K 10	♠ E D	♠ 9 2			
♥ 9 6 3	♥ 7	♥ —			
♦ E	♦ K D 6	♦ kn 9 7 2			
♣ —	♣ —	♣ —			
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">5</td></tr> </table>			N	V	5
N					
V					
5					
♠ kn 8	♠ kn 8	♠ —			
♥ E 10 8 4	♥ E 10 8 4	♥ —			
♦ —	♦ —	♦ —			
♣ —	♣ —	♣ —			

Vest trakk nå spar fra bordet, og Nord kom inn på esset. Han fortsatte med hjerter, og Syd fikk stikket. En eneste hjerter til fra Syd ville nå gitt Vest kontrakten, men Syd var på høyden. Han fortsatte med spar til Nord's dame, og Nord hadde ingen ting annet enn ruter å spille. Vest fikk for esset, og måtte til slutt spille hjerter til Syd. En bet, og vunnet spill.

en anmeldelse, men svært ofte er det mulig å hale i land en kontrakt på tottrinnet. I lagkamp blir disse hendene ikke åpnet, fordi det er praktisk talt ingen sjanse til å nå utgang, og fordi det er svært fort gjort å komme for høyt fordi makker plasserer åpneren på større styrke enn han har. Men i parturnering er de små spillene like viktige som de store, og derfor må man ofte sette i gang.

Det er imidlertid i denne forbindelsen viktig å merke seg de edle fargenes store betydning. Hvis begge parter har to trekk i kortene, men den ene parten i en edel farge og den andre i en slett, vil den første parten ha en stor fordel. Hvis den klarer å presse de to hendene til yttergrensen, men ikke lenger, vil det enten bli vunnet et lav delkontrakt, eller motstanderne må melde høyere og gå bet.

Derfor er spørsmålet: «Hvem har sparfargen», av stor viktighet ved slike hender. De setter lettere i gang meldingene hvis De er sterk i spar. Hjerterfargen har også sin store betydning, det hender jo at sparfargen sitter fordelt, og da vil den parten som har hjerterfargen, være ovenpå.

En meget fordelaktig åpningshånd i parturnering blir derfor:

♠ E kn 9 7 5 ♥ K 10 8 4 ♦ 8 ♣ D 6 4

Denne hånden har 10 honnorpoeng og 2 fordelingspoeng, tilsammen 12. Siden det er to farger å velge mellom og aldri farlig med gjenmeldingen, blir det en valgfri åpning i lagkamp. I parturnering er det slett ikke valgfritt, De bør absolutt åpne. Hvis makker har tilpasning til en av fargene Deres, og omtrent fjerdeparten av honnorstyrken, vil et par trekk kunne vinnes. Har makker mindre styrke, vil motstanderne sannsynligvis åpne om ikke De gjør det, og siden de sannsynligvis har et spill i kortene, er neppe noen skade skjedd.

En hånd som denne:

♠ E kn 9 7 5 ♥ 8 ♦ D 6 4 ♣ K 10 8 4

er også åpningsberettiget, skjønt ikke fullt

så ideell som den første. Hvis makker ikke har tilpasning i spar og heller ikke er særlig sterk i hjerter, er det sannsynlig at motstanderne kan utmanøvrere Dem med hjerterfargen sin.

♠ K 10 8 4 ♥ E kn 9 7 5 ♦ 8 ♣ D 6 2

Denne hånden er imidlertid like ideell som den første. De åpner med en hjerter, og hvis makker melder spar, er alt i orden. Viser motstanderne interesse for sparfargen, er De så sterk i den at De sannsynligvis kan bremse ned.

♠ K 10 8 4 ♥ 8 ♦ E kn 9 7 5 ♣ D 6 4

Fremdeles er hånden åpningsberettiget. Hjerter og ruterfargen er byttet fra det forrige eksemplet, men siden De likevel har styrke i spar, kan De åpne med en ruter.

♠ 8 ♥ K 10 8 4 ♦ E kn 9 7 5 ♣ D 6 4

Her blir situasjonen en annen, fordi sparfargen er så svak. Derfor bør De passe. Endå klarere er situasjonen i det neste eksemplet.

♠ 8 ♥ D 6 5 ♦ E kn 9 7 5 ♣ K 10 8 4

hvor en pass trer fram som det eneste gode alternativet. Det er sannsynligvis motstanderne som er sterkest i de edle fargene, spesielt i spar, og derfor er det en fordel om hånden blir passet ut.

♠ D 6 5 ♥ E kn 9 7 5 ♦ 8 ♣ K 10 8 4

Denne gangen blir situasjonen omtrent valgfri. Faren for å bli utmanøvrert i spar er til stede, men på den andre siden har De så meget som damen tredje i fargen, pluss en gjennmeldbar hjerterfarge. Derfor kan en åpning forsvares. Men hvis vi bytter fargene slik:

♠ D 6 5 ♥ K 10 8 4 ♦ E kn 9 7 5 ♣ 8

bør det absolutt passes. Nå er ikke hjerterfargen så meget å vifte med heller.

Som De ser av disse eksemplene (der for øvrig alle er like i styrke og fordeling, idet bare fargene er byttet) er det gått en tanke ned i honnørstyrke, men ikke mer enn ett poeng. Stort mer bør man heller ikke gå, om enn det kan tenkes hender hvor man kan tøy seg med 2 poeng, som for eksempel:

♠ E kn 9 7 5 ♥ K kn 8 4 ♦ 9 ♣ 8 7 5

hvor hele honnørstyrken ligger i de edle fargene.

Ellers er det i første eller annen hånd viktig at De har en god gjennmelding. En undervektig åpning hvor De heller ikke kan ta i mot makkers eventuelle svar, er noe av det farligste som finnes.

♦

I tredje og fjerde hånd er det også et par andre typer av hender som gjør åpning mer tillokkende i parturnering. La oss se på en hånd som:

♠ E 7 4 ♥ K kn 8 2 ♦ E 8 4 ♣ 9 7 5

Tre mann har passet for Dem. I lagkamp skriker De pass så fort som mulig, og jeg er enig med Dem. Men i en parturnering?

De har tross alt 2 honnørpoeng mer enn fjerdeparten av den samlede styrken, og siden ingen av motstanderne har kunnet åpne, er det sannsynlig at makker har tredjeparten av resten, altså omkring 9 poeng. Har han en like jevn hånd som Dem, skulle en grand kunne vinnes, og hvis han har en farge på fem eller seks kort, bør det kunne gå an å vinne to-tre trekk i denne fargen hans. Derfor åpner De med en hjerter, og passer på alt han kommer med. En hånd som denne vil De vel aldri finne på å åpne med i en lagkamp, men i en parturnering er det faktisk verdt å gjøre det. Det er farlig å legge disse kortene fra seg, om ikke annet fordi det godt kan ha vært åpnet ved andre bord.

Som De vil se, er dette hender som ikke har noe med svake toåpninger å gjøre. Der hvor disse kan anvendes, er de selvsagt ypperlige i parturneringer også. Men de svake toåpningene bør baseres på en sekskortfarge, og de hendene jeg har gått inn for her, er selvfølgelig bortsett fra den siste, basert på femkortfarger.

♦

Hva skal nå svarhånden gjøre med en slik åpningshånd? Han bør være en tanke forsiktigere enn i lagkamp, det er klart, men det er likevel ikke så farlig. Det ligger nemlig likevel i parturneringenes natur at man bør være litt forsiktigere med å melde utganger og slemmer enn man er i en lag-

kamp. Ta et spill som dette, hvor alle er i sonen:

♠	E	kn	8
♥	E	4	
♦	E	K	10 8 5
♣	8	7	3

	N
V	O
	S

♠	K	10	4
♥	9	5	2
♦	D	kn	4
♣	kn	10	9 6

De to hendene har selvsagt for liten honnorstyrke til å melde utgang, men likevel er tre grand innen rekkevidde hvis sparfinessen holder.

I lagkamp vil De ved å melde tre grand, vinne 600 poeng de gangene finessen holder, og det gir en fortjeneste på 450 poeng. Går finessen galt, vil De på den andre siden tape 220 poeng. Altså er det grovt regnet to ganger så meget å tjene som å tape. I matchpoeng blir det ikke fullt så meget, men sannsynligvis noe slikt som 3—5, altså fremdeles klar overvekt for å melde utgang.

Hvordan er det i en parturering? La oss si fjerdeparten melder tre grand, halvparten to grand, og den siste fjerdeparten tre ruter, som går hjem med tre trekk i alle tilfelle.

Siden det er precis femti prosents sjans for å spille sparfargen riktig, vil det si at omtrent halvparten av de parene som melder utgang, klarer kontrakten sin, og den gir dem noe slikt som 90 prosent av toppscore, mens de parene som går bet, får omtrent 10 prosent. I det lange løp vil De altså få middelscore, hverken mer eller mindre.

Hvordan går det med parene som melder to grand? Hvis de vinner tre trekk, får de omtrent 80 prosent av toppscore, og hvis det bare blir to trekk, får de middelscore! Parene med tre grand meldt og vunnet er selvfølgelig foran, pluss med to grand og tre trekk. Men bak seg finner de alle parene i en ruterkontrakt, pluss de som melder tre grand og går bet.

Eksemplet er kanskje ikke helt godt, fordi det kan bli bet i to grand også hvis

man spiller uforsiktig. Men la oss se bort fra dette, blant annet fordi det ikke er sikkert at hjerter kommer ut.

De vil finne at man i de aller fleste spill i partureringer ikke står seg på å melde tvilsomme utganger, og selvfølgelig ikke heller tvilsomme slemmer. Hvis det skal godt eller heldig spill til for å klare en utgang, vil De få praktisk talt like meget i en delkontrakt, om De vinner stikk nok til utgangen. Gang på gang har det vist seg at man for eksempel ved tre spar med fire trekk bare får et par poeng mindre enn toppscore, og at tre spar med tre trekk er middels. Å melde fire spar vil da si det samme som å risikere den gode scoren man har, for å tjene noen fattige ekstra poeng. Enhver score over middels er en bra score, man skal ikke strebe etter mer.

Så tilbake til de svake åpningshender vi begynte med. Jeg skrev at svarhånden må være litt forsiktig, men det er ikke på grunn av de svake åpningshendene. Han skal være forsiktig i alle tilfelle, og hvis man da kommer i en kontrakt som kanskje er litt for høy, har man tross alt gode sjanser.

Dessuten er det slett ikke sikkert at de nevnte åpningshendene gir for høye kontrakter. De er svake, honnørmessig sett, det er så. Men angrepsmessig sett er de sterke, spesielt hvis tilpasningen er i orden. Hvis De åpner med en spar i tredje hånd med:

♠ E D 9 7 5 ♥ K 10 8 2 ♦ kn 8 7 ♣ 9

og makker høyner til fire spar, er det slett ikke sikkert De behøver å være redd. Med tre små ruter hos makker går det kanskje ikke så bra, men hvorfor i all verden skal han være like dårlig stillet som Dem i denne fargen. La makker få:

♠ K 8 6 4 2 ♥ 4 3 ♦ 9 ♣ D 10 8 7 5

Minimum hos ham også. Men De vil se at fire spar likevel kan vinnes ved krysstjeling om De kan få for hjerterkongen. Kan De ikke det, er det store sjanser for at motstanderne har fem ruter i kortene.

En annen sak er at det kan gå verre om tilpasningen ikke er ideell, fordi makker stoler på at De har større honnørstyrke. Men så lenge De ikke går ned mer enn ett honnørpoeng, vil det ikke gå galt så ofte, og i det lange løp vil De tjene på det flere ganger enn De taper.

En annen fordel ved disse svake åpningsmeldingene er at De får angitt utspillet om motstanderne tross alt skulle få spillet. Det er noe jeg har nevnt mange ganger tidligere, så jeg skal ikke gjenta hele bevisrekken denne gangen. Jeg vil bare peke på den fordelene det utvilsomt har å gi makker en orientering.

Det er imidlertid enda flere fordeler. Motstanderne mister den solide plattformen som åpningsmeldingen gir. Det er en kjent sak at man ved defensive meldinger er mer overlatt til gjetning enn når man selv eller makker har åpnet. Det ligger i sakens natur og kan ikke endres ved noe meldesystem. Eller kanskje jeg skal si ved noe nåværende meldesystem. Det har hendt for at det er blitt påstått at den og den saken ikke kan ordnes med noe meldesystem, og så har det noen år etterpå vist seg at det er enkelt nok, bare man har lært seg litt mer om teorien bak meldingene. Jeg har ikke lyst til å havne i den samme fellen og risikere at man om kanskje fem eller ti år vil smile godt av «den naive påstanden min» om at man ikke har så solide meldinger til disposisjon etter at motparten har åpnet. Idag er det imidlertid slik, det er sikkert nok.

Når det kan føres så besnærende argumenter for å senke åpningsmeldingene, er det kanskje enkelte som vil spørre hvorfor jeg ikke anbefaler det samme i en lagkamp.

Svaret er enkelt. Fordi man er redd den store smellen. Undervektige åpningsmeldinger vil en gang i blant føre til et stort tap, 800, 1100 eller enda mer kan godt tenkes. Det vil ikke inntreffe ofte, og vi kommer her tilbake til påstanden fra forrige artikkel om at en bunn ikke er mer enn en bunn. Så

lenge bunnen inntreffer sjelden, behøver vi ikke være redd for den. I en lagkamp derimot har vi ikke råd til å tenke slik. Vi kan ikke sette i gang for å tjene 90, 110 eller 120 når vi risikerer 1100, i det minste ikke når risikoen er større enn en mot ti.

Det er den store forskjellen. I lagkamp heter det: «Hvor mye kan jeg tjene eller tape», mens det i partturnering heter: «Hvor ofte kan jeg tjene eller tape.» Den forskjellen gjør også forskjellen på åpningsmeldingene.

Men det er også avgjørende som jeg nevnte, at svarhånden viser litt konservatisme når det gjelder sine meldinger. Det lønner seg i alle tilfelle i partturnering, og derfor er ikke de svake åpningene så farlige her.

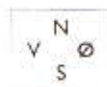

SPILLEPRØVER

Dette er spilleprover som en rutinert spiller bør kunne ta ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv, og studer etterpå våre kommentarer, som De vil finne på side 15.

1

♠ 4 3
♥ E K 6 5
♦ K D kn 2
♣ K D 7

♠ E 9
♥ 10 8 4 3
♦ E 5
♣ kn 10 8 6 2

Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	Dobl.	2 ♠	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Vest begynner med spar konge. Hvordan bør Syd spille?

II

♠ K 7 5
 ♥ K 9 2
 ♦ kn 9 7 4 2
 ♣ 7 5

N
 V O
 S

♠ D 9
 ♥ E D kn 10 5
 ♦ E 6 5 3
 ♣ E D

Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	2 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med ruter ti. Hvordan bør Syd spille?

III

♠ E
 ♥ kn 10 8
 ♦ E K kn 4 2
 ♣ E 10 9 5

N
 V O
 S

♠ D 10 6 2
 ♥ E 9
 ♦ 10 6 3
 ♣ K D kn 8

Syd spiller seks kløver, Øst har meldt spar.

Vest begynner med spar fem. Hvordan bør Syd spille?

IV

Blindemann

♠ E D 8 4 2
 ♥ E D 9 8 4
 ♦ kn 9 5
 ♣ —

N
 V O
 S

♠ K 10 5
 ♥ K kn 5 2
 ♦ 8 4 2
 ♣ 9 6 5

Syd spiller seks kløver etter følgende meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	3 ♣	pass
3 ♥	pass	4 ♠	pass
4 ♥	pass	4 gr.	pass
5 ♥	pass	6 ♣	pass
pass	pass		

Vest begynner med hjerter syv, bordet legger fireren, Øst får for knekten og Syd legger treeren. Hvordan bør Øst fortsette?

V

Blindemann

♠ 10 9 6
 ♥ 5 4
 ♦ D 9 4 2
 ♣ K D 4 2

♠ 7 2
 ♥ kn 8 3
 ♦ 6 4
 ♣ kn 10 9 8 6 5

N
 V O
 S

Nord—Syd i sonen. Syd spiller fire hjerter etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	pass	2 gr.	3 ♦
pass	pass	Dobl.	3 ♠
Dobl.	4 ♣	Dobl.	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Syds to hjerter er krav til utgang.

Vest begynner med ruter seks, bordet legger liten, Øst tar knekten og kongen, og fortsetter med liten ruter. Tredje gangen er Syd renons og stjeler med hjerter dame. Hva tror De om motspillet?

Denne er vanskelig, men ta Dem god tid og se ikke på våre kommentar for tidlig. Hvis De klarer å løse den logisk, kan De være fornøyd med Dem selv.

VI

♠ 6 4 2
 ♥ E 10
 ♦ 9 8 7 6 5 4 2
 ♣ 2

N
 V O
 S

♠ 7
 ♥ K kn 9 8 7 6 5 2
 ♦ —
 ♣ E 7 5 3

Syd åpner med fire hjerter — alle i sonen — og får beholde meldingen uten spor av innvendinger fra de tre øvrige spillerne.

Vest begynner med kløver konge — Øst legger kløver knekt. Hvordan bør Syd spille?

NY VIENNA

Rolf Bøe.

Dette er den femte artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 3 i år, hvis De vil følge med fra begynnelsen.

Vi skal i dag se på enåpningene i farge, og denne gangen skal jeg ikke gjøre den samme feilen som viennaforfattere praktisk talt alltid har gjort. Nemlig å henvise til Culbertson i mange situasjoner. Det er selvsagt vel og bra, men det viser seg i praksis at viennaspillerne sjelden kan sin Culbertson. Resultatet blir store huller i meldeteknikken, og det gir igjen mange svake kontrakter.

Enåpninger i farge.

For å kunne åpne meldingene med ett trekk i farge, må De ha 21—31 punkter og femkortfarge. Minst 17 av punktene må være honnorpunkter.

Det er ikke stort nytt å si om selve åpningsmeldingen. Fargen må være på fem kort, og den bør helst være så sterk at den kan gjentas, eventuelt at man har en annen farge i reserve.

Her er noen eksempler på fargeåpninger:

- a) ♠ 9 5 ♥ E D kn 8 6 ♦ E 9 7 ♣ D 8 4
 b) ♠ K D kn 9 7 ♥ 4 ♦ E D 8 5 ♣ 9 7 5
 c) ♠ E K D 9 ♥ 4 ♦ E K 8 5 3 ♣ kn 5 3

Hånd a) har 20 honnorpunkter og 1 fordelingspunkt. For letthets skyld bruker vi heretter betegnelsen hp og fp. Hånd b) har 10 hp og 3 fp, og hånd c) har 28 hp og 3 fp. Den siste hånden ligger derfor like i underkant av en grandåpning, hvis vi bytter ut kløverknekten med damen, er en grand i orden.

- d) ♠ K D kn 9 8 7 ♥ — ♦ E 9 7 2 ♣ 9 5 3

Denne hånden har også 21 punkter, men likevel ikke berettiget til åpning med ett trekk i farge fordi det bare er 16 honnorpunkter. Derimot er åpning med to spar i orden.

- e) ♠ 9 7 5 4 2 ♥ 3 ♦ E K 8 5 ♣ E 8 4

Hånden har 22 punkter, så en åpningsmelding er i orden. Men det er ikke bra å begynne med en spar — hvis makker skulle svare to hjerter, har De ingen god gjenmelding. De bør derfor underslå den ene sparen og begynne med en kløver. Men det er verdt å legge merke til at det bare er fordi det ikke finnes noen god gjenmelding.

- f) ♠ 9 7 5 4 2 ♥ E K 8 5 ♦ 3 ♣ E 8 4

Vi har den samme hånden som i e), men hjerter- og ruterfargen er byttet. Det gjør også forskjellen, nå bør De i alle tilfelle åpne med en spar.

Svarhånden.

Svarhåndens meldinger faller i tre grupper, nemlig høyning, grandmelding og ny farge, og vi skal se på dem etter tur.

Høyning.

Vi har tre forskjellige typer av høyning, nemlig enkel, dobbel og tredobbel høyning, og hver av dem har sin spesielle betydning.

a) Enkel høyning viser triumfstotte og 10—16 punkter.

b) Dobbelt høyning viser triumfstotte — helst fire — og 21—26 punkter.

c) Tredobbel høyning viser minst fire, helst fem triumf, en singleton og høyst 10 hp.

Vi skal ta den enkle høyningen først. Hvis makker har åpnet med en hjerter, bør De høyne til to med:

- a) ♠ 9 7 ♥ K 9 8 5 ♦ D 8 7 5 ♣ 9 4 3
 b) ♠ 9 7 ♥ K 9 8 5 ♦ E kn 8 7 ♣ 9 4 3

Hånd a) har 8 hp og 3 spar (stjelepunkter) tilsammen 11, og ligger derfor innen rammen av enkel høyning. Hånd b) har 13 hp og 3 spar, og viser derfor den øvre grensen.

Jeg kan tenke meg at den første hånden vil bli passet av mange viennaspillere, og med den begrunnelsen at det er lite håp om utgang når ikke makker har kunnet åpne

med en grand. Vel, det er en god del i dette. Men det er for det første ikke sikkert, han kan ha 31 punkter og da skulle 11 hos Dem være tilstrekkelig. Det er imidlertid en annen og viktigere side av saken.

Ved å passe ut en hjerter gjør De det hele så meget enklere for motstanderne. Fjerdehand har kanskje lyst til å avgi en melding, og hvis De passer, kommer den temmelig sikkert. Derimot er det stor sjanse til å stoppe munnen på ham ved å melde to hjerter, og det skulle være temmelig farefritt. Hvis makker er så svak at det blir bet, kan De være praktisk talt sikker på at motstanderne har så meget i kortene at det oppveier, og kanskje vel så det. En pass fra Dem setter motstanderne i gang, og det er sjelden av det gode.

Dette har tidligere vært en svakhet i Vienna. Alt for ofte har man gitt motstanderne for fritt spillerom fordi man passer ut med den begrunnelsen at det neppe er utgang. Hvis man spiller mot Culbertson — eller Acol — spillere har man ikke hatt det så enkelt, og det er ingen grunn til at man skal fortsette å ha det så enkelt mot Vienna heller.

Som De ser er det et hull mellom den enkle og dobbelte høyningen, med 17—20 punkter har man ingen støttemelding. Denne situasjonen løser vi ved å melde ny farge først, og det skal jeg komme tilbake til.

Den dobbelte høyningen er krav til utgang, men er samtidig en såkalt begrenset melding. Det vil si man viser styrken sin innen et meget begrenset område, det får ikke være mer enn en konge mellom minimum og maksimum.

Dette er noe av det viennaspillere har syndet mest mot, og straffen er kommet i form av vanskeligheter ved slemteknikken. Etter meldeserien

1 ♠ 3 ♠
4 ♠

har svarhånden ikke fått vite det spor om tillegg hos åpneren, og enhver videre meld-

ing er derfor et skudd i blinde. Svarhånden er presis like langt som om han hadde meldt fire grand rett inn, og det fører sjelden godt av sted.

Selvfølgelig kjenner jeg regelen om at åpneren kan melde tre grand andre gangen for å invitere til slem, men det skal være på basis av 21—26 punkter hos svarhånden. Hvis åpneren skal behøve å tenke på mer enn 26 punkter hos sin makker, blir det langt vanskeligere å finne fram.

Derfor får vi følgende minimum og maksimum for en dobbelt høyning av en spar:

- a) ♠ K 9 8 5 ♥ 4 ♦ E D 8 3 ♣ kn 8 7 2
b) ♠ K 9 8 5 ♥ 4 ♦ E D 8 3 ♣ K kn 8 7

Med en hånd som:

- c) ♠ K 9 8 5 ♥ 4 ♦ E D 8 3 ♣ E kn 8 7

er De for sterk til tre spar, og De løser problemet ved først å melde tre ruter.

En dobbelt høyning i ruter faller i en litt annen klasse, idet man først og fremst tenker på tre grand. Derfor bør De ikke være helt i underkant hvis De ønsker å hoppe i ruter, men ikke har kort som egnert seg til tre grand. I så fall må De jo opp i fem trekk i fargen.

Hvis De sitter med en hånd som denne:

- ♠ 9 ♥ E D 8 6 ♦ K D 7 3 ♣ D 7 4 2

bør De etter makkers ruteråpning melde tre ruter og ikke en hjerter. Deres makker kan melde fargen selv, hvis den skulle ha noen interesse som trumf, og hvis den ikke har, er det flere fordeler ved at den ikke er vist. De kjører for det første meldingene i været slik at det ikke blir lett for motstanderne å slippe til med en eventuell sparfarge, og De gjør det vanskeligere å finne utspillet mot en eventuell grandkontrakt. For ikke å snakke om at De får gitt helt presise informasjon om styrken.

En hoppmelding til fire trekk i åpningsfargen har den gamle, gode betydningen, en kombinasjon av en sperremelding og en kvantitativ melding. Passer kortene sammen, så går kontrakten hjem, og hvis ikke, er det sannsynlig at motstanderne kan vinne en eller annen kontrakt.

Grandmeldinger hos svarhånden.

Svarhånden melder grand med balanserte fordelinger og en begrenset styrke. For å melde en grand kan gjerne to farger være udekket. For en hoppmelding til to grand er tre små eller damen dobbel tillatt i én farge, men for en hoppmelding til tre grand kan ingen farge være svakere enn damen tredje. Dessuten må De for tre grand ha fordelingen 4-3-3-3, noen annen fordeling kommer ikke på tale.

Her er grensene for de forskjellige grandmeldingene:

- a) 10—15 punkter for en grand
- b) 21—24 punkter for to grand
- c) 25—28 punkter for tre grand

Legg merke til at man ved alle grandmeldinger bare teller honnørpunkter, fordelingspunktene kommer ikke inn her. Derimot er det aldri nødvendig med fradrag for ugarderte honnører, alle kortene har sin opprinnelige verdi.

Når det anbefales å melde en grand etter makkers sparåpning på så lite som

♠ 9 7 ♥ K 8 5 3 ♦ K 9 2 ♣ 9 7 6 4

er det forholdsvis nytt i Vienna, idet man har regnet med at det ikke kan være utgang når ikke makker har åpnet med en grand. Det er for så vidt riktig, men poenget er likevel det samme som ved enkel høyning, at man gjør det for enkelt for motstanderne ved å passe. Kortene tåler som regel tottrinnet, selv med en svak åpning, og dette er en meldeteknikk som brukes i praktisk talt alle andre systemer uten at man har noen vanskeligheter. Derimot er det en del fordeler.

I likhet med ved høyninger er det et hull i rekken hvor man ikke kan melde grand, nemlig hvis man sitter med 16—20 punkter. Også her går man omveien om ny farge og melder grand neste gangen, hvis det er praktisk.

Her er en del typiske grandsvar, etter at makker har åpnet med en spar:

- a) ♠ 9 7 ♥ K 8 5 3 ♦ K 9 2 ♣ K 7 6 4
- b) ♠ D 9 ♥ K D 6 3 ♦ K 9 2 ♣ K 7 6 4
- c) ♠ K 9 ♥ K D 6 3 ♦ E 9 2 ♣ D kn 7 4

Hånd a) har maksimum for en grand,

og hånd b) og c) har henholdsvis minimum og maksimum for to grand.

Med en hånd som denne:

d) ♠ K 9 ♥ K D 6 3 ♦ E D 2 ♣ D kn 7 4

må De ikke melde tre grand. Punktstyrken er i orden, men De bør ha fordelingen 4-3-3-3. I stedet bør De melde tre hjerter.

Det er verdt å legge merke til at alle grandmeldinger er begrensede. Mange viennaspillere melder to grand med en god del større styrke enn i eksempel c), men det er en uhyre dårlig meldeteknikk, som lett fører til vanskeligheter i slemteknikken. La grandmeldingene vise kortene fullt ut, og la makker ta over etterpå, det vil lønne seg.

Ny farge uten hopp.

Ny farge uten hopp hos svarhånden er i motsetning til alle de meldingene vi hittil har diskutert, nøytrale meldinger som ikke gir full beskjed om håndens styrke. De bør ikke være så sterk at De kan hoppmelde i ny farge, men det er jo langt dit, spesielt ved en over en.

Minimumsgrensene for melding i ny farge er følgende:

- a) 10 punkter og meldbar firekortfarge ved en over en
- b) 16 punkter og meldbar firekortfarge ved to over en

Hvis makker har åpnet med en hjerter, kan De derfor melde en spar med så lite som:

a) ♠ D kn 9 8 ♥ 7 5 ♦ K 8 7 4 ♣ 9 5 2

Maksimumsgrensen er atskillig høyere. Som De vil se kreves det hele 27 punkter for å melde to spar, og derfor kan en spar vise så meget som:

b) ♠ E D kn 9 8 ♥ 7 5 ♦ K 8 7 ♣ E kn 8

Som De ser er det langt større forskjell mellom maksimum og minimum her, og derfor er også melding i ny farge krav for en runde.

Til to over en kreves et høyere minimum, men maksimumsgrensen er den samme. Hvis vi bytter farger fra eksempel a) og tenker oss at makker åpner med en spar, og De får:

c) ♠ 7 5 ♥ D kn 9 8 ♦ K 8 7 4 ♣ 9 5 2

er De ikke sterk nok til to hjerter. De må derfor melde pass. Hvis vi føyer til en knekt ett eller annet sted, kan De melde en grand i stedet for å passe. For å kunne melde to hjerter, må De være så sterk som:

d) ♠ 7 5 ♥ E D 9 8 ♦ K 8 7 4 ♣ 9 5 2

Ny farge er også som tidligere nevnt løsenet når De har en fordeling som passer inn for høyning eller grandmelding, men hvor honnørstyrken ikke er den riktige for ett av de mer spesialiserte svarene i disse gatene. Hvis makker åpner med en spar, melder De således først to hjerter med begge disse hendene:

e) ♠ 9 8 ♥ K D 8 4 ♦ E 9 7 ♣ D 7 4 2

f) ♠ D 9 7 2 ♥ K D 7 3 ♦ 4 ♣ K 8 7 5

Hånd e) har en fordeling som passer for en grandmelding, men De er for sterk til en grand og for svak til to, og løser spørsmålet ved først å melde to hjerter. Hånd f) passer til en høyning, men De er for sterk til to og for svak til tre spar, og velger derfor middelveien, to hjerter først og etterpå støtte i spar. Legg merke til at siden De allerede har bestemt det skal spilles i spar, kan De med en gang regne stjelepunkter i stedet for vanlige fordelingspunkter, slik at singeltonen i ruter blir verdt 5 punkter.

Enkel hoppmelding i ny farge.

En enkel hoppmelding i ny farge er den sterkeste meldingen svarhånden kan avgå. Det skal være slem i farvannet hvis ikke åpningen er basert på rent minimum. De trenger derfor minst 27 punkter til en slik melding, enten med Deres egen farge som trumf, eller som støtte til makkers farge. Her er en del eksempler, hvor vi tenker oss makker har åpnet med en hjerter, og De melder to spar:

a) ♠ E K kn 9 8 ♥ 7 5 ♦ E K kn 2 ♣ 7 4

b) ♠ E K kn 4 ♥ K D 7 5 ♦ 4 ♣ D 7 4 2

c) ♠ K D 8 4 ♥ 9 5 ♦ E K 8 5 ♣ E 9 6

Dette får være nok for denne gangen.

Svar på spilleprøver.

I

Problemet i dette spillet er når man skal trumfe. Det er selvfølgelig ingen vanskelighet om trumfen sitter 3—2, men hvis De trekker esset og kongen i trumf før esset i kløver er trukket ut, kan De risikere å bli tømt for trumf selv, og at motstanderne etterpå innkassere alt de eier i spar.

Den korrekte spilleplanen er derfor følgende: De stikker utspillet med spar ess, tar en gang hjerter, og svinger til ruter. På den tredje ruterens forsvinner spartaperen på egen hånd. Etterpå svinger De til kløver og presset ut motstandernes ess. Når De kommer inn igjen, tar De den andre trumfhonnøren og spiller mer kløver.

II

Utspillet synes å tyde på at kongen og damen i ruter sitter hos Øst, og da er det rimelig å tro at Vest, som har avgitt en melding, sitter med den manglende styrken, spar ess og kløver konge. Hvis nå Øst har ruter åtte også, må De være på vakt. De kan få kastet kløverdamen på den femte ruterens, men ikke hvis De slipper Øst inn to ganger før den tiden. Han vil da kunne spille kløver igjennom to ganger, og De er ber.

For å hindre dette legger De liten ruter fra bordet i første stikk, og Øst må legge återen, hvis han har den. De legger da ruter tre selv, og lar Vest beholde stikket. Siden trumfer De ut, tar for ruteresset, og lar Øst få det tredje ruterstikket, hvis det er nødvendig. Det kommer vel kløver tilbake, men nå er det ufarlig. De tar esset, kaster kløverdamen på den femte ruterens, og taper bare et sparstikk i tillegg til de to ruterstikkene.

III

Denne gangen er det Deres forbindelser De må passe på. Hvis De må av med et ruterstikk, trenger De to stjeler i spar for å gå hjem. Hvis De går hjem på trumf to ganger for å stjele, må De ta ut hjerteresset for å komme inn på egen hånd og trumfe til slutt. Dette innebærer at De må blotte hjertertaperen for motstanderne even-

Danmark og Norge vant den nordiske serien

*Danmark vant åpen klasse,
Norge dameklassen.*

De siste kampene i den nordiske treårsserien ble spilt i Stockholm mellom Danmark og Sverige, og ga som resultat dansk seier i begge klassene. Begge kampene var svært jevne, således ble resultatet 125—115 i den åpne klassen og 137—129 i dameklassen.

Hermed er den nordiske treårs-serien endt, og sluttallene viser:

Åpen klasse

1. Danmark	6
2. Finland	4
3. Norge	2
4. Sverige	0

Dameklassen

1. Norge	4 (+ 160)
2. Danmark	4 (— 1)
3. Finland	4 (÷ 75)
4. Sverige	0

I landskampen mellom Danmark og Sverige fikk vi blant annet se et meget pent motspill av danskene Brøkholt og Gunnar Andersen:

♠ K 10 3		♠ 7		♠ 9 6 4
♥ 10 9		♥ K D 8		♥ E kn 7 6
♦ E 9 5		♦ K 8 7 2		♦ D 10 6 4 3
♣ K 10 7 6 4		♣ E D 9 8 2		♣ 5

N	O
V	S

♠ E D kn 8 5 2			
♥ 5 4 3 2			
♦ kn			
♣ kn 3			

Wohlin var havnet i fire spar som Syd, og Brøkholt i Vest startet med hjerter ti. Damen kom på fra bordet, og fikk beholde stikken. Så fulgte en spar, som Syd knep med knekten, og Vest kom inn. Han spilte mer hjerter, og Øst tok tre stikk i fargen. Deretter kom en ruter til Vests ess, og så skift til kløver. Wohlin forlangte esset fra bordet, og fortsatte med kongen i ruter. Fra egen hånd la han kløver knekt. Deretter kom liten kløver fra Nord, og Øst var våken nok til å gå opp med spar ni. Derfor måtte Wohlin stikke med spar damen, og det ga Vest enda et stikk i spar. Tre betes, mens danskene ved det andre bordet spilte tre spar og gikk en bet.

ruelt kommer inn på ruterdamen. De satser på denne måten alt på den femti prosents sjansen at Vest har damen, og det er ikke bra når det finnes bedre sjanser.

Det beste De kan gjøre, er å trekke liten ruter fra bordet i det andre stikken, og frivillig la motstanderne få for damen. Når det er gjort, kan De farefritt bruke to trumf-honnører og hjerteresset til å komme hjem med. Med mindre ruterne skulle sitte ekstra skjævt, er De hjemme.

IV

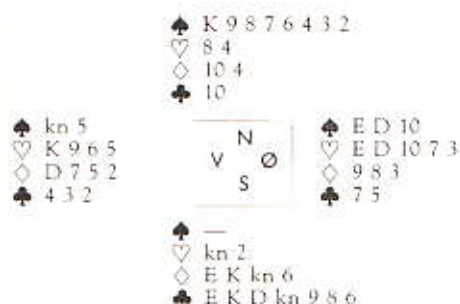
Hvis det skal være noen mening i Syds meldinger, må han ha minst seks gående kløver og esset og kongen i ruter. Utspillet forteller dessuten at han må ha hjerter ti. Hvis ikke De gjør mottrekk, er det enkelt

for ham å trumfe ut, ta for hjerteresset og spille damen fra bordet og fange Deres konge med trumf. Siden går han inn på sparesset, og hjerterne står alle til de avkast Syd måtte ha bruk for.

For å kunne drepe denne spilleplanen, må De spille hjerter to tilbake i det andre stikken. Hvis Vest ikke har flere, får han stjeling og beten er der med en gang. Men bortsett fra dette vil Syd ikke kunne få mer enn to stikk i hjerter, fordi Deres retur tar fra ham et viktig inntak på bordet. Om Syd går inn på bordet på hjerterdamen og trekker liten hjerter til høy trumf, er han hjemme hvis han er sterk nok i selve trumf-fargen. Men hvis Deres makker har enten knekten tredje eller tieren fjerde, vil spille-måten bringe bet.

Forts. side 20.

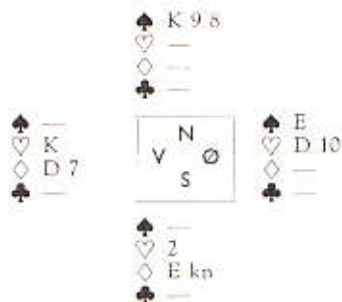
I det neste spillet fikk Bent Aastrup fra Danmark anledning til å utfolde seg:

Aastrup spilte fem kløver som Syd etter følgende meldeserie (Alle i sonen):

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	2 ♥	3 ♥	3 ♠
pass	4 ♣	pass	4 ♠
pass	5 ♣	pass	pass
pass			

Vest begynte med hjerter fem, Øst tok esset, og Syd la knekten. Øst skiftet til kløver. Syd stakk på egen hånd (det er ingen ide å gå inn på bordet og ta ruteraksen, det kan ikke konstrueres noen fordeling som gir Syd alle ruterstikkene på den måten). Syd fortsatte med to ganger kløver til, og spilte deretter meget vakkert ruter seks mot bordets tier. Vest var ikke på høyden, og la liten, slik at tieren ga stikk. Så fulgte en ruter til esset, og deretter kom resten av kløverne. Da de tok slutt, var stillingen:

Nå fulgte hjerter to fra Syd, og Vest var sluttspilt. Fem trekk, mens spillet ga en bet ved det andre bordet.

Vest kan kanskje ikke bebreides at han ikke tok for ruterdamen i tide. Men deri-

mot burde han vel ha kastet hjerterkongen. Han fryktet kanskje at Syd hadde damen, men i så fall vil kontrakten alltid være hjemme med riktig spilleføring fra Syd. Å satse på feilspill fra Syd er vel ikke særlig bra i en lagkamp. For øvrig kunne vel Øst ha gjort det hele klart for sin makker ved å legge hjerter dame første gang det ble anledning til det — det kan umulig bety annet enn at han også sitter med tieren, idet knekten jo er falt.

Men det forhindrer ikke at Aastrup spilte pent. Det ser ut som om danskene har fått en yngre garde som er farlige nok ved bridgebordet, både seieren i den nordiske serien og den pene plasseringen i Europamesterskapet tyder på det. Tiden vil vise om det er forbigående, eller om danskene for alvor skal overta ledelsen som Nordens beste bridgenasjon også i den åpne klassen.

ROLF BØE: BRIDGE UTEN TÅRER

♦ Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

♦ Pris innbundet kr. 12,50 hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

EKSPERT KLUBBEN

Løsningene sendes som vanlig Rolf Bøe, Gausterød, Tønsberg, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet. Bruk fortrinnsvis et 25-øres brevkort. Husk at bare de seks beste settene av resultater teller i årskonkurransen.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ E D 8 5 ♥ K D 10 9 4 ♦ E D 5 ♣ 4

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ E 9 7 2 ♥ 8 5 ♦ K D 4 3 ♣ E 8 4

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	Dobl.	2 ♥	3 ♥
4 ♣	pass	pass	!

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ 7 ♥ E D kn 9 8 5 ♦ E 7 3 ♣ D 7 5

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ D 8 7 5 ♥ E 8 4 ♦ E D 5 ♣ E D 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ E D 7 2 ♥ K D kn 9 5 ♦ D 8 4 ♣ 9

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♥	pass	2 ♦
pass	?		

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ K 8 5 ♥ K 9 ♦ 8 7 5 2 ♣ 10 9 4 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♠	pass	2 gr.	pass
3 ♥	pass	?	

Det er god, gammeldags Culbertson som er i virksomhet her. Nord's åpning er krav til utgang, Syds to grand er aeslag.

Løsning til oppgavene i nr. 5.

Løsning til oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ E kn 7 5 4 ♥ E kn 2 ♦ K 4 ♣ 9 4 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
3 ♦	pass	!	

Tre hjerter — 10 poeng. Fire hjerter — 8 poeng. Fire grand eller annen slammeitt — 8 poeng. Tre spar — 6 poeng.

En god gammel regel sier at hvis makker åpner og etterpå hoppmelder, og man selv sitter med en åpringshånd, så er det slem i kortene. De finner selsvagt ut det samme etter den moderne poengberegningen, det skulle ikke være nødvendig å ta finregningen her i magasinet. Men det betyr ikke det samme som at man allerede nå skal ruse mot slem, det gjelder også å bruke de melderundene man har for å finne ut hvor slemmen best bør spilles. Selv om makker sannsynligvis har fem hjerter, er det ikke helt sikkert. Dessuten kan det ha sin store interesse å høre om han har sparstøtte, for i så fall er han helt sikkert kort i kløver. Det lønner seg derfor å melde bare tre hjerter og høre hva makker har å si. Nøyer han seg med fire hjerter, kan De trygt melde seks, eventuelt etter spørremelding i kløver hvis det er systemet Deres. Men hvis makker skulle ta et initiativ til slem, og således vise enda sterkere kort, er det på tide å tenke på en syver.

Løsning til oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ D 7 4 ♥ 8 5 ♦ E K 4 ♣ K kn 10 8 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	pass	!

Fire spar — 10 poeng. To hjerter — 8 poeng. Tre kløver — 8 poeng. Tre spar — 6 poeng. To kløver — 4 poeng.

Når man er i sonen og motstanderne utenfor, bør det være en sterkere hånd enn ellers for å gripe inn i meldingene. Det gjør det temmelig opplagt at makker har fem spar, for med fire kort i fargen bør en opplysende dubling være en bedre melding.

Når vi først har slått fast at makker bør ha minst fem spar, blir fire spar en selvfølgelig melding. Med spar som trumf er hånden verdt minst 14 poeng, og i tillegg er kløverfargen så sterk at den sannsynligvis kan utvikles og gi strikk, spesielt fordi det er flere innskott. Meldinger som to hjerter og tre kløver er krav i og for seg, men siden det er temmelig opplagt at kontrakten skal være fire spar, er det like godt å avgi denne meldingen rett inn. Enhver omvei kan føre til misforståelser, og lette motspillet.

Løsning til oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ E kn 7 5 ♥ E K kn 8 3 ♦ D 4 ♣ kn 5

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	pass	3 ♥	pass
3 gr.	pass	?	

Five grand (konsesjonell) — 10 poeng. Fem grand — 9 poeng. Seks grand — 7 poeng.

Makker har minst 16 honnorpoeng, og vi kan regne med at han har tre spar og to hjerter. Med tre hjerter skulle han ha loftet til fire, i det minste hvis han har en honnor i spissen, og med fire spar skulle han ha vist denne fargen i annen omgang.

Syd har også 16 honnorpoeng, og med de pene fordelingsverdiene skulle seks grand kunne vinnes selv med minimum hos makker, eller kanskje vi heller skal si at selv med minimum har kontrakten en femti prosents sjanse. Men siden to ess kan mangle når det bare finnes 32 poeng, undersøker vi dette med fire grand. Fem grand som oppfordring til slem er som De ser, behandlet mildt, men vi foretrekker tross alt å spørre etter ess.

Løsning til oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ E 10 ♥ 10 7 5 ♦ kn 8 4 ♣ E K 8 7 5

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	!	

Tre spar — 10 poeng. To grand — 6 poeng. Fire spar — 5 poeng.

Syds hånd er verdt en melding til, men den er ikke fullt så sterk at utgangen bør meldes. Fordelingen tilsier to grand, idet tre kløver nærmest må oppfattes som en advarsel med en lang og hullere farge. Men det er ikke morsomt med to grand når begge de umeldte fargene er udekket. En udekket farge skal vi gjerne være med på, en viss sjanse må man ofte ta, men to udekkete farger er litt for meget.

Derfor bør vi se oss om etter en annen melding, og da kommer tre spar som det eneste gode alternativ. En honnor dobbel er ikke idealt, selv til en gjentatt farge, men det er likevel en brukbar trumfstotte.

De beste løsningene i nr. 5.

1. premie: R. Dick Henriksen, Akersborg Terrasse 15, Oslo, ... 56 poeng
2. premie: Egil Opstad, N. Ringgt. 84, Sarpsborg, ... 54 poeng

De beste av de øvrige hadde:

- 50 poeng: Yngvar Nytroen, Lomnessjøen, Hans Olsen, Lomnessjøen, (De to hadde ikke samme svarene, hvis noen skulle tro det.) Ivar Tangen, Steinkjer.
- 49 poeng: Per Bjorlo, Jorpeland, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Leiv Schwingel, Oslo.
- 48 poeng: Jakob Karlsen, Jorpeland.
- 47 poeng: Arvid Dahl, Kautokeino, Bjørn Danielsen, Jorpeland, Ernst Lyngtu, Laksevåg.
- 46 poeng: Arnfinn Borgemyhr, Tveit.
- 44 poeng: Tjerand Randaberg, Randaberg.
- 42 poeng: Arthur Auklend, Auklend, Odd Dahl, Nesna, Roald Aune, Steinkjer.

Løsning til oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ 9 7 5 4 ♥ 10 8 2 ♦ K 4 ♣ E 8 7 5

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 gr.	pass
3 ♣	pass	?	

Fire kløver — 10 poeng. Tre hjerter — 7 poeng. Fire hjerter — 7 poeng. Fem kløver — 5 poeng.

Erfaringen viser at det i de aller fleste tilfelle lønner seg å gi skikkelig preferanse, og noe annet enn en preferanse er ingen av de to meldingene som har fått flest poeng. Makker må ha minst ni og kanskje ti kort i hjerter og kløver, og et blikk på kortene i de to andre fargene forteller at tre grand gir liten sjanse.

Nå er det selvsagt slik at makker sannsynligvis har fem kort i hjerter, og at fire hjerter derfor er en sikrere kontrakt enn fem kløver. Men hva vet De om sluttmeldingen blir utgang eller slem? De har en svak hånd, og bør i det minste sørge for at en eventuell slem kommer i den beste fargen. Like sikkert som at en utgangs kontrakt spilles best i hjerter, bør en slem spilles i kløver.

Men hvis det nå bare er tale om utgang? Da melder vi likevel fire kløver og overlater resten til makker. Han vet også at en utgang spilles best i hjerter, og hvis han ikke vil lenger, har han full adgang til å melde fire hjerter som et alternativ, og gjør han det, passer De selvsagt med en gang.

Løsning til oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ E K 7 5 ♥ E D 10 9 ♦ 8 4 ♣ E D 10

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	pass	2 ♦
?			

Tre ruter — 10 poeng. Dobler — 8 poeng. Tre hjerter — 6 poeng. To hjerter — 5 poeng.

Syd har en sterk hånd, så sterk at han har for meget til en grandåpning. En slik hånd angir man ved å begynne med ett trekk i farge, og etterpå hoppmelde i grand hvis makker i det hele tatt svarer, selvsagt under forutsetning av at han ikke svarer i en farge som gjør en dobbelt høyning bedre enn et hopp i grand.

Her har ikke makker meldt, men på den andre siden har motstanderne avgitt en melding i Syds svakestefarge. Det gjør at en opplysende dobling blir den beste meldingen, rent fordelingsmessig sett. Men det finnes ekstra verdier, selv en opplysende dobling yter ikke kortene full rettferdighet. Derfor er det bedre å melde tre ruter, overmelding i motpartens farge, og etterpå passe på å ikke komme med. Han bør gå i utgang på den minste oppfordring, og med minimum bør en kontrakt på tre-trinnet kunne gi en god sjanse, når makker bare får spille i sin beste farge.

Det innrømmes at man kanskje like godt kan doble og etterpå høyne makkers farge. Men en slik melding gir ingen fordel, man kommer like høyt, og derfor er det vel så bra med en gang å gi uttrykk for den store styrken.

Denne hånden forekom for en stund siden, og da hadde Nørd:

♠ D 4 ♥ 7 5 3 ♦ 7 6 ♣ K 9 8 7 4 3

Han gikk rett i fem kløver etter makkers tre ruter, og det er en god kontrakt. Med ruter ut vinner han om Øst har hjerterkongen, og med noe annet ut kan han kaste en ruter på Syds spar og etterpå ta dobbelt finesse i hjerter.

♦

Svar på spilleprøver.

Forts. fra side 16.

V

Meldingene forteller en god del. Syd avslø å gå med på doblingen av fire kløver. Han doblet selv tre spar, og lot makker få sjansen til å doble tre ruter. Deres makker har vist esset, kongen og knekten i ruter, og har da nok ikke flere toppstikk.

Hva får vi ut av dette? Det er ikke mulig å bete kontrakten hvis Syd kan komme

inn på bordet og ta for kongen og damen i kløver. Han må ha minst seks hjerter, toppet av E-K-D, og ved siden esset og kongen i spar og kløveresset. Det gir i alt fem hjerterstikk, to sparstikk og tre stikk i kløver.

Hvor ligger da sjansen? At Syd har esset singel i kløver, og at Øst har damen og knekten i spar. Men selv om denne fordelingen er til stede, må De være på vakt og se dypt. Syd kan nemlig ta for esset og kongen i spar og esset og kongen i hjerter, innkasere kløveresset, og sette Dem inn på hjerter knekt. Siden er De nødt til å spille kløver til bordet, og dermed er kontrakten hjemme.

Begynner De nå å se hvor det bærer hen? Ja, nettopp. De må kvitte Dem med det trumfsticket Deres makker har klart å skaffe Dem ved å slå ut hjerterdamen. De må legge hjerterknekten under damen i dette sticket, ellers er det ute med Dem.

En pussig variant. Makker skaffer Dem et trumfstikk, og De må si nei takk til det for å bete kontrakten.

VI

De har all grunn til å være fornøyd med kontrakten, for det ser ut som om motstanderne kan vinne fire spar. Men det er jo likevel morsomt å vinne fire hjerter, og det kan De, hvis De bare er litt forsiktig.

De må stjele to kløver på bordet for å få det til. Går det bra, har De råd til å tape et trumfstikk. Men hva De ikke har råd til å risikere, er en overstjeling for De har stjålet de to kløverne, og deretter en hjerteretur som plukker vekk bordets siste trumf. Og det er ikke utenkelig at Øst er blitt renons i kløver eller at Vest er født renons i ruter.

Når De har funnet ut dette, er kontrakten klar bare De frivillig vil gå med på å gi motparten et hjerterstikk. De fortsetter i det andre sticket med kløver tre og stikker med hjerteresset på bordet. Så trekker De ruter to og stjeler med kongen! Når det er gjort, kan intet vondt skje. De stjeler kløver fem med bordets hjerter ti, stjeler ruter fire med hjerter fem, og trekker trumf fra toppen. Mer enn for hjerter dame kan motstanderne aldri få, selv om fargen sitter 4-0.